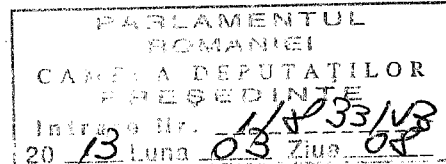

B.P. Nr. 320 din 11.03.2013

**SOCIETATEA CULTURALĂ ȘI DE ATITUDINE CIVICĂ
TRANSILVANĂ „GLASUL MOTILOR” DIN ROMÂNIA**

CONSILIUL NAȚIONAL TG. MUREȘ

C.I.F. 26407688 CONT RO 25 BRDE 2705 V499 5586 2700
BRD TG. MUREȘ

Catre,

SG
Shogonea

Va înaintam alaturat Cotidianul de Mureș "Cuvantul Liber", numărul acestuia din data de 28 februarie 2013, în care, la pagina 3 a apărut articolul intitulat "Scrisoare deschisă prefectului de Mureș precum și societății civile", în care, pe lângă aspectele menționate, venim și cu inițiativa legislativă, prin care propunem modificarea Codului Penal al României, în care să se incrimineze infracțiunea de înaltă trădare.

Cu respectul cuvenit, vă rugăm să sprijiniți inițiativa noastră și să o promovați spre adoptare celor două Camere ale Parlamentului României, spre binele societății românești și a demnității noastre naționale.

Tg.Mureș, la 06.03.2013

INCONȘTIENȚA TRĂDĂRII

(Urmare din pag. 1)

românești, părinții copiilor de la Școala generală nr.2 din centrul municipiului Târgu-Mureș se plâng de presiunile care se fac, chiar de la nivelul Primăriei, pentru schimbarea numelui școlii în Bernady Gyorgy, și care a numit în consiliul de administrație al acesteia un fost viceprimar UDMR – Csegi Sándor și pe liderul municipal UDMR, dr. Benedek István. Folosindu-se de greutatea funcțiilor și experiența în manipulare, aceștia au reușit prin intimidări să obțină majoritatea în consiliul de conducere al școlii. Ei se întreabă care va fi atitudinea Comisiei județene desemnată să dea aviz și mai ales poziția celor 13 consilieri români, care vor trebui să voteze această propunere. Ei se întreabă, de asemenea, dacă fostului primar Bernady Gyorgy, căruia îi purtăm tot respectul, nu i-ar fi suficiente o stradă și o piață ce-i poartă numele? Va avea, în final, și Școala nr.2 același destin ca și Liceul „Bolyai”?

Un cititor, dezamăgit și el, observă faptul că procesele de maghiarizare, al județului Mureș, în general, și al municipiului, în special, au loc, culmea, într-o perioadă cu cea mai românească administrație din ultimele două decenii, și enumeră: primar român la municipiul Târgu-Mureș și un viceprimar tot român, 13 consilieri români, față de 10 ai UDMR, președinte al Consiliului Județean - român, de asemenea: prefect-român, senatori și deputați majoritari români. Apoi continuă: poliție română, jandarmerie română. Politica cui o fac toți aceștia? - se întreabă.

Nu știm dacă în acest caz este vorba atât de trădare cât de delăsare, de toleranță întinsă la maxim, de lipsă de coordonare. De altfel, cele de mai sus se leagă de spusele altuia, care în viziunea lui vede România ca pe un copac la drumul mare, falnic și plin de roade din trunchiul căruia Moși Crăciuni de tot felul fac, de peste 20 de ani, cadouri vraște, desprinzând neîncetat cu toporul câte o așchie în dar oricăruia trece pe acolo. Cine sunt acei Moși Crăciuni se știe, iar trecătorii, de asemenea. Necazul este că după atâta „exploatare”, fără discernământ copacul în speță, ciopârțit, abia se mai ține în scoarța lui, este pe cale să se prăbușească. Așa pătește o țară care nu știe să-și stăpânească la timp dărniciu față de cei care nu se mai satură niciodată.

Într-adevăr, e vraște mare în România și cam de multă vreme pare ca o stână fără câini. Dacă pe conducătorii ei i-ar fi interesat soarta acesteia n-am fi ajuns în penibilă situație, aproape fără limită, ca după ieșirile președintelui Consiliului Județean Covasna de acum câteva săptămâni, primarul din Miercurea Ciuc,

prezent la arborarea steagului secuiesc în centrul municipiului, să afirme sus și tare și cu atâta impertinență că pe teritoriul orașului limba maghiară a devenit oficială. Se aude la București? Dar la Târgu-Mureș?

Urmărind cu îngrijorare ceea ce se întâmplă în această privință pe scena politică românească, o cititoare de-a noastră, octogenară, nu uită să ne aducă în actualitate „binefacerile” administrației maghiare din anii 1940-1944, pentru ca românii să nu mai fie puși niciodată în asemenea situație. „Locuim în Târgu-Mureș, și eram patru frați, ne povestește. Aveam 16 ani și eram liceană, dar și mezină familiei. A trebuit să întrerup școala pentru că cele românești au fost desființate. Cu vecinii maghiari ne-am avut bine dinainte, una din familii devenind chiar nași de botez ai fratelui mai mare. Odată cu venirea trupelor de ocupație, relațiile acestora s-au răcit cu noi. Cei doi frați mai mari, în vârstă de peste 20 de ani, buni pentru încorporare, erau în vizorul autorităților ungare. Îngrijorat de soarta lor, tatăl meu a apelat la sfatul cumetrei maghiare cu care eram de asemenea în relații bune. Știți care a fost răspunsul acesteia? „Să plece și să plecați cu toții, pentru ca nici urmă de sămânță românească să nu mai rămână pe aici!” Tatăl meu, uluit de cele auzite, i-a îndemnat pe amândoi copii să se refugieze imediat. Aceasta însă nu este singura mea amintire tristă. Doi tineri vecini români, un băiat și o fată care își făceau curte, au fost uciși în plină stradă, de către o bandă de unguri, pentru că au fost surprinși vorbind românește. Dispoziția autorităților a fost foarte fermă. În spațiul public, ori vorbeai ungurește ori tăceai. Desigur, generațiile s-au schimbat, dar mentalitățile se transmit. Românii trebuie să fie foarte atenți la acest aspect.”

Sunt lucruri care dor, dar ele trebuie spuse răspicat. Ne confruntăm cu situații limită, delicate, și suntem obligați să reacționăm. Pasul acesta trebuie să-l facă în primul rând autoritățile și nu societatea civilă, pentru că de aceea se numesc autorități. Cât despre județul Mureș, ca parte preconizată a așa-zisului „Ținut secuiesc”, rolul de ultimă redută trebuie apărut cu sfințenie. Cuvântul de ordine? „Pe aici nu se trece!” De aceea atragem atenția factorilor de răspundere și în primul rând autorităților locale de la toate nivelurile, să renunțe la tot felul de înțelegeri oneroase, la dublul limbaj și la politica struțului, pe care o practică de atâta vreme. Țara este în pericol și ea trebuie apărută. Pentru a nu ajunge la situații conflictuale se cer aplicate legile cu toată fermitatea. Așa este în orice țară civilizată! Ce se mai așteaptă?

VINE, VINE PRIMĂVARA!...

În fiecare an, prima zi a lunii Martie ne creează o stare de bine și de speranță, asociind-o cu venirea primăverii și cu un nou început. Un

început înflorit sub cer senin, viu colorat, primind și dăruind celor dragi primele flori și... măștișoare.

O tradiție străveche, aparținând culturii dacice, ca și Baba Dochia, cea care și-a lepădat cojoacele urcând muntele în căutarea veșnicei primăveri, devenită Evdochia - patroana zilei întâiului de Măștișor. Dacii îl celebrău în această perioadă și pe zeul

Marsyas Silen, considerat inventatorul fluierului, frate bun cu Pann, cel cântând la nai, cultul lui Marsyas fiind însă legat de renașterea naturii.

În Roma imperială, chiar începutul noului an calendaristic se sărbătorea la 1 Martie, lună purtând numele războinicului zeu Marte, apărător al teritoriului natal, al câmpului și turmelor.

Cu ocazia unor săpături arheologice, în România s-au găsit măștișoare vechi de mai bine de 8.000 de ani!, sub forma unor pietricele de rău vopsite în alb și roșu. Femeile Daciei le purtau, înșirate pe ață, la gât, ca pe mărgelile. „Simbolul șnurului, realizat din cele două părți răsucite, una albă și cealaltă roșie, a fost inițial folosit de daci înainte ca romanii să-i cucerească. Pe acea vreme șnurul era alcătuit din alte două culori: alb și negru. Culoarea neagră reprezenta lăna neagră dată de Baba Dochia nuroii sale, și simboliza întinericul iernii. Partea albă simboliza lumina primăverii. Lăna s-a schimbat, conform legendei, din negru în alb, prin sacrificiul fetei. Din această cauză, partea roșie din măștișor reprezintă sângele și sacrificiul. Culoarea roșie, dată de foc, sânge și soare, era atribuită vieții, deci femeii. Culoarea albă, „conferită de limpezimea apelor, de albul norilor, eră specifică înțelepciunii bărbatului.” De altfel, șnurul măștișorului exprima împletirea inseparabilă a celor doi, cele două culori supraviețuind până în zilele noastre „ca simbol al sexelor, ele fiind regăsite și la bradul de nuntă, și la cel de înmormântare.”

În credința populară, măștișorul simbolizează funia anului, care adună, prin împletirea celor două fire, cele 365 de zile calendaristice. Culoarele alb și roșu reprezintă iarna și vara - anotimpurile de bază -, primăvara și toamna fiind considerate doar anotimpuri de trecere.

Legende sunt multe, și, deși semnificația măștișorului s-a mai diluat în timp, compus tot din două fire alb-roșii împletite din mătase, cu mici pandantive atașate, simbolizând norocul, sănătatea, iubirea etc., măștișorul este un gingaș gest al bucuriei de a dăru și de a întâmpina cu drag solia primăverii.

ALEX CRISTESCU

Kelemen Hunor:

„Nu suntem organizatorii acestui miting, deci nu vom participa...”

În cadrul unei ședințe a UDMR, de sâmbătă, de la Târgu-Mureș, liderii UDMR au decis că formațiunea condusă de Kelemen Hunor va absenta de la mitingul pentru autonomia Ținutului Secuiesc, programat duminică, 10 martie, la Târgu-Mureș.

Mitingul este organizat de Consiliul Național Secuiesc, cu sprijinul Partidului Popular Maghiar din Transilvania (PPMT) și al Partidului Civic Maghiar (PCM), obiectivul fiind declararea zilei de 10 martie ca fiind „Ziua Libertății Secuilor”.

Cu privire la acest miting, Marko Bela a declarat, citat de presa ungară, că: „15 martie este atât ziua libertății maghiarilor, cât și a secuilor. Pentru secui, cel mai important steag este cel roșu-alb-verde. După ani întregi de tratative, UDMR a obținut ca, începând din 1997, președintele și premierul României să salute comunitatea maghiară cu ocazia zilei de 15 martie. Din 2002, maghiarii din Ardeal au dreptul să folosească liber drapelul roșu-alb-verde cu ocazia zilei de 15 martie. Nu vreau să confrunt acest drapel cu unul regional, cum este steagul secuiesc, dar vreau să transmit că există un singur steag. Din acest motiv, recomand ca UDMR să nu participe la acest miting”, a spus Marko Bela.

La rândul său, Kelemen Hunor, președintele UDMR, a întărit afirmațiile liderului onorific al UDMR, adăugând: „UDMR nu va fi remorca Consiliului Național Secuiesc sau PPMT. Nu suntem organizatorii acestui miting, deci nu vom participa. O astfel de inițiativă nu ajută, ci diminuează șansele autonomiei Ținutului Secuiesc”, a subliniat liderul UDMR.

GHEORGHE G.

Scrisoare deschisă,

DOMNULUI PREFECT CORNELIU GROSU ȘI SOCIETĂȚII CIVILE

Societatea Culturală și de Atitudine Civică Transilvană „Glasul Moților” din România, Consiliul Național Târgu-Mureș, vă adresează cele mai sincere felicitări pentru dărzănia și tenacitatea cu care ați gestionat și gestionați criza creată, a drapelelor secuiești. Această criză este pusă la cale de niște persoane trăind încă în Evul Mediu, care, cu nerușinare, reînvie în rândul populației cinstite și de bunăcredință atățări la ură și neînțelegere interetnică. Acum este timpul și momentul de a le da o ripostă pe măsură, iar Dumneavoastră, stimate domnule prefect, ați făcut un gest de toată lauda. Cu dumneavoastră în frunte, ne simțim, într-adevăr, la noi acasă.

Pe această cale, chemăm toate forțele loiale simțirii românești la unitate, să milităm pentru restabilirea ordinii de drept în această țară care, de veacuri, a pătimit și a suferit dușmănia unor cozi de topor, din cauza unor trădători ce și-au văzut mai presus doar interesele lor personale, nicidecum ale națiunii române, care i-a ocrotit și i-a protejat.

Acum, în aceste momente critice și de cumpănă ale neamului românesc, ale românilor transilvăneni, în special, ne adresăm națiunii întregi, Parlamentului României, guvernanților și tuturor forțelor care doresc binele României și al românilor să susțină propunerea noastră în ceea ce privește modificarea Codului Penal, în care să se introducă infracțiunea de ÎNALTĂ TRĂDARE, ca faptă ce trebuie, neapărat, incriminată și care să se adreseze acelor înalți demnitari care, cu voință sau din simplă nepăsare, aduc atingere securității naționale a României, unității sale naționale, precum și integrității teritoriale.

Amintim aici că, în urmă cu 95 de ani, marii noștri înaintași I.C. Brătianu, Regele Carol I, Regele

Ferdinand, Vasile Goldiș și alți nenumărați oameni politici, care au înfăptuit Marea Unire de la 1918, de la Alba Iulia, au militat, neînfăptit, pentru propășirea țării și a cetățenilor ei. Nouă, actualelor generații, ne revine nobila misiune să păstrăm, cu maximă demnitate, această mare realizare. Să facem tot posibilul ca să nu înșenunchem și să împilăm acest popor. Nimeni și niciodată nu va putea să aducă atingere demnității naționale a românilor, virtuților lor, dovedite în cele două războaie mondiale, și să nu se uite că, pentru întregirea țării, și-au adus tributul de sânge peste 800.000 de militari ai Armatei române, amintind aici și jertfele din rândul populației civile.

Domnilor demnitari,

dacă credeți că inițiativa noastră este bună și nu aveți nicio rețineră asupra ei, atunci o veți lua în considerare și o veți adopta, chiar în regim de urgență. Pentru a vă convinge că propunerea noastră va fi viabilă, ea poate fi supusă unui referendum, care să aibă loc chiar odată cu adoptarea modificării Constituției, când veți putea constata că întregul popor ne va sprijini.

Această scrisoare deschisă este în prelungirea celei adresate mai sus prefectului de Mureș, scrisoare pe care o vom remite Birourilor celor două Camere ale Parlamentului României, fiecărui birou punându-i la dispoziție câte un exemplar din prezentul articol, difuzat prin cotidianul mureșean „Cuvântul liber”.

Cu multă stimă,
Conducerea Societății Culturale
„Glasul Moților” din România,
Consiliul Național Târgu-Mureș,
GHEORGHE OROS